

AUTO

Werk bij Opel gisteren gedeeltelijk hervat

(belga/tijd) - De autoproductie bij Opel in Antwerpen, waar deze week opnieuw een staking uitbrak, werd gisteren gedeeltelijk hervat. De werkonderbreking begon woensdag omstreeks 19.30 uur. Geruchten over de toekomst van het bedrijf, die volgens de bonden niet snel genoeg de kop werden ingedrukt door de directie, lagen aan de basis van de staking. Gisteren was er tijdens de ochtendploeg onvoldoende personeel om wagens te assembleren. De namiddagploeg kon de band wel weer doen draaien, maar wel tegen een lagere snelheid dan gewoonlijk. Bij Opel is het al sinds midden april erg onrustig. Toen werd een omvangrijke sanering aangekondigd.

WATERZUIVERING

Inbreukprocedure tegen Aquafin beëindigd

(tijd) - De Europese inbreukprocedure tegen Aquafin is beëindigd, meldt De Standaard. De Europese Unie startte de procedure nadat het Vlaams Gewest in 2002 de waterzuivering aan Aquafin had toegespeeld zonder daarvoor een openbare aanbesteding te organiseren. Inmiddels zijn de privé-aandeelhouders uitgekocht en oordeelde Europa dat de terugkoop van de aandelen voldoende effectief was om de inbreukprocedure stil te leggen. Als gevolg van het stilleggen van de procedure kan de staat de waterzuiveraar opnieuw privatiseren. Maar op het kabinet van Vlaams minister van Leefmilieu Kris Peeters (CD&V) is te horen dat dit geen prioriteit is.

ONLINE MARKTPLAATS

Toezichthouder CBFA buigt zich over Boober

(tijd) - Boober wordt onder de loop genomen door de Commissie voor het Bank-, Financier- en Assurantiewezen (CBFA), de financiële toezichthouder in ons land. Boober is een internetsite waar je kan sparen en lenen, zonder dat daar een bank aan te pas komt. Wil je bijvoorbeeld 200 euro, dan vraag je aan 10 surfers op de website van Boober of ze je 20 euro kunnen lenen. Boober is al actief in Nederland en zou het normaal gezien ook al moeten zijn in ons land, maar de Belgische regelgeving stak daar een stokje voor. De wet stelt dat wanneer je een openbaar beroep doet op het spaarwezen, en dat vanaf 50 mensen, je dan een bankvergunning nodig hebt. Met andere woorden: biedt

Boober zijn financiële diensten aan via het internet, dan is dat voor iedereen en heeft Boober dus een bankvergunning nodig. 'Boober heeft geen formele aanvraag bij de CBFA ingediend, maar wou toetsen of het kon starten in België. Blijkt dat er een juridisch probleem is, waar de toezichthouder weinig kan aan doen. We hebben Boober alleen op het probleem gewezen', meldt Luk Van Eylen, de woordvoerder van de CBFA. Hij wijst erop dat de bankwet uit 1993 geen rekening hield met online marktplaatsen. Boober gaat voorlopig dus niet van start in België. Wil de website dat toch doen, kan die een aanpassing van de wet vragen bij de federale minister van Financiën.

LUCHTVAART

Northwest Airlines start route Brussel-Detroit

(tijd) - Northwest Airlines (NWA), een partner van KLM, start vandaag met een dagelijkse verbinding tussen Brussel en Detroit. Detroit is een van de drie knooppunten van het NWA-netwerk. De vluchten worden uitgevoerd met een Boeing 757. Daardoor vliegen nu alle grote Amerikaanse luchtvaartmaatschappijen naar Zaventem. American Airlines (Chicago, New York), United Airlines (Washington), Delta Air Lines (New York, Atlanta), Continental Airlines (New York) en US Airways (Philadelphia) deden dat al. Vluchten tussen Brussel en de VS zijn goed voor een jaarlijkse omzet van 240 miljoen euro. Vijf van de tien topbestemmingen uit Zaventem liggen in de VS.

MEDIA Discrete eigenaars van The Wall Street Journal ruziën over bod van Rupert Murdoch

Overnamebod verscheurt mediafamilie

■ (tijd) - 'Never sell grandpa's paper', luidde jarenlang het credo van de discrete Bancroft-familie, de eigenaars van The Wall Street Journal. Het forse overnamebod van mediamagnaat Rupert Murdoch heeft de familievrede grondig verstoord.

VAN ONZE CORRESPONDENT IN NEW YORK

Geruzie tijdens vergaderingen, boze e-mails, familieleden die van kamp wisselen: sinds Rupert Murdoch in april zijn verrassende overnamebod op Dow Jones & Company lanceerde, is het hommes in de familie Bancroft. De uiterst discrete familie controleert al meer dan een eeuw het mediabedrijf met als kroonjuweel The Wall Street Journal. De Bancrofts hebben er altijd een erezaak van gemaakt de integriteit en onafhankelijkheid van de beroemde financiële krant te bewaren. De beste manier om dat te realiseren? 'Never sell grandpa's paper'. Een verkoop van Dow Jones werd dan ook altijd als onmogelijk geacht. Tot Murdoch een enorme zak geld op tafel gooide.

Met zijn overnamebod van 60 dollar per aandeel - wat Dow Jones op 5 miljard dollar waardeert - biedt Murdoch een premie van maar liefst 67 procent tegenover de laatste aandelenkoers voor de bekendmaking van het bod. Met die stevige overnamepremie hoopt de mediacycoon andere overnamekandidaten af te schrikken en de weerstand van de familie tegen een verkoop te breken.

Dat laatste leek aanvankelijk niet te lukken. Onmiddellijk na de bekendmaking van het bod schoten de familieaandeelhouders het voorstel af. Maar de marge was klein: 52 procent van de stemrechten was tegen. De familie controleert dankzij haar B-aandelen met superstemrechten 64 procent van de stemmen. Dat betekent dat 80 procent van de familieaandelen oorspronkelijk tegen het bod gekant was. Maar belangrijker: de



Een deel van de familie Bancroft hoopt dat alsnog een witte ridder opdaagt. Als The Wall Street Journal toch verkocht wordt, dan liefst aan iemand die de redactionele onafhankelijkheid hoog in het vaandel draagt.

resterende 20 procent was bereid te praten.

NEWS CORP

Die minderheid lijkt nu na waken intens overleg en geruzie de overhand te hebben. Er is een ontmoeting geweest tussen de familieleden en Murdoch, en de Bancrofts hebben intussen verklaard dat 'de missie van Dow Jones mogelijk beter gerealiseerd kan worden in combinatie met andere organisaties, inclusief News Corp'. Dat is de mediagroep van Murdoch.

Die aardverschuiving is er gekomen nadat diverse familieleden met bankiers en topkruis van Dow Jones hebben gepraat. Onder meer gedelegeerd bestuurder Richard Zannino maakte de familie duidelijk dat ze de deur voor Murdoch minstens op een kier moest laten.

De jongste generatie is gefrustreerd omdat de trusteees de oudere familieleden, die ook de meeste stemrechten hebben, zouden bevoordelen.

De overtuiging leeft dat Dow Jones moeilijk alleen verder kan in het sterk wijzigende medialandschap. Vooral nu de informatieleveranciers Thomson en Reuters over een fusie praten, bestaat de vrees dat de concurrentie alleen maar sterker zal worden. Toch is er nog steeds geen akkoord bereikt tussen de familieleden over de garanties die Murdoch moet geven. Een tekst die door advocaten van de familie werd opgesteld, is gisteren als 'onvoldoende' afgeschoten.

JOURNALISTEN

Volgens critici wordt Dow Jones al heel lang slecht geleid. De familie heeft boter op het hoofd. Het bedrijf is vaak door journalisten geleid, en die blijken niet altijd de beste managers te zijn. De Bancrofts hebben zich daar nooit tegen ver-

zet, vooral vanuit de overtuiging dat een journalist aan het hoofd de beste garantie zou zijn voor het behoud van de redactionele onafhankelijkheid van de krant. De familie houdt zich overigens al lang grotendeels afzijdig, hoewel ze vier zijtes heeft in de raad van bestuur van Dow Jones.

De Bancrofts missen een echte leider en vertrouwen grotendeels op adviseurs. Bovendien is de familie - die oorspronkelijk uit Boston afkomstig is - verspreid over de hele wereld. Sommige familieleden hebben passies gevonden in zeilen of het fokken van toppaarden.

Toch is niet iedereen van de 34 familieleden apathisch. De jongere generatie vraagt al langer veranderingen in Dow Jones. Het passieve beheer schaadt volgens hen de concurrentiepositie van het bedrijf.

Het luidste protest komt van William Cox III. Samen met een ander familielid plaatste hij in de jaren 90 vraagtekens bij de overname van informatieleverancier Teleserve door Dow Jones, een transactie die achteraf desastreus bleek te zijn. Toen hij zijn kritiek publiek ventileerde, leverde dat Cox bankbliksems op van de rest van de familie. Omdat Cox de gekoesterde privacy van de Bancrofts had geschonden, was hij jarenlang niet meer welkom op familievergaderingen.

Ook nu reageerde Cox scherp op de afwijzing van het Murdoch-bod. 'De familie heeft geen flauw benul van wat er aan de hand is', liet hij vanuit zijn woonplaats Rome weten. Voor alle duidelijkheid: Cox steunt het bod van News Corp. Zijn vader niet. Die stelt onomwonden

dat een verkoop aan Murdoch het bedrijf zou 'vernietigen'.

GENERATIEKLOOF

Het illustreert de generatiekloof die bij de Bancrofts is ontstaan. De jongste generatie is gefrustreerd omdat de trusteees de oudere familieleden, die ook de meeste stemrechten hebben, zouden bevoordelen. De familieaandelen zijn verdeeld geraakt in een web van ruim 20 trusts. Die zijn gegroeid uit de oorspronkelijke trusts die Hugh Bancroft na zijn zelfmoord in 1933 naliet aan zijn drie kinderen en kleinkinderen. Hugh Bancroft was getrouwd met de stiefdochter van Clarence Barron, die Dow Jones in 1902 overnam en daarmee het begin inleidde van 105 jaar controle door een en dezelfde familie.

Hoewel de Bancrofts met Murdoch rond de tafel hebben gezeten, is het niet zeker dat er een deal komt. De familie koestert heel wat vrouwen tegenover de mediamagnaat. Murdoch staat erom bekend zich te bemoeien met de redactionele inhoud van zijn kranten en televisiezenders. Hij zou er niet voor terugschrikken zijn politieke en bedrijfsbelangen na te streven via zijn nieuwskanalen, zoals Fox News en de New York Post.

Dat vloekt met de filosofie van de Bancrofts, waar een deel van de familie tegen een overname door Murdoch gekant blijft. De familieaandeelhouders eisen garanties over het behoud van de redactionele onafhankelijkheid van The Wall Street Journal. Ze pleiten voor de oprichting van een speciale raad waarin ook de journalisten vertegenwoordigd zijn. Die raad zou beslissen over redactionele aanvervingen en ontslagen. Murdoch heeft dat idee al afgeschoten. Een deel van de familie hoopt dan ook dat alsnog een witte ridder opdaagt. Als ze dan toch grootvaderskrant moeten verkopen, dan liefst aan iemand die redactionele onafhankelijkheid hoog in het vaandel draagt.

Kris VAN HAMME



De Tijd Marktplaats

Klanten en leveranciers ontmoeten elkaar

Wij helpen u voor het inkopen of het verkopen van 140 verschillende soorten producten en diensten

KLANTEN

OP ZOEK NAAR EEN LEVERANCIER ?

Vul gratis een offerteaanvraag in en ontvang offertes van gekwalificeerde leveranciers.

LEVERANCIERS

OP ZOEK NAAR NIEUWE KLANTEN ?

Abonneer u als leverancier en ontvang per e-mail offerteaanvragen van klanten.

Surf nu naar www.tijd.be/offertes



DE TIJD Voorkennis van zaken.

WETSVOORSTEL

VS-senatoren zetten domper op beursgang Blackstone

(tijd) - Twee Amerikaanse senatoren pakken de lage belastingtarieven voor beursgenoteerde private-equitygroepen aan. Dat zet onder meer een domper op de aanstaande beursgang van de private-equityreus Blackstone.

De Democraat Max Baucus en de Republikein Charles Grassley dienden deze week een wetsvoorstel in dat het gunstige belastingregime voor de beursgenoteerde private-equitygroepen aanpakt. Ze stellen voor het achterpoortje af te schaffen dat genoteerde partnerships ('listed partnerships') toelaat minder belastingen te betalen dan gewone vennootschappen. Onder de huidige regels betaalt de private-equityreus Blackstone, die als een 'partnership' wordt beschouwd, 15 procent belastingen op zijn winst. Onder de nieuwe regels zou dat 35 procent worden.

Mogelijk blaast Blackstone zijn beursgang af. Al krijgt het ademuurtje: het wetsvoorstel voorziet in een respijtperiode van vijf jaar voor partnerships die al genoteerd zijn of die hun beursgang voor 14 juni op gang trokken. De tekst moet bovendien nog goedgekeurd worden door het Huis van Afgevaardigden, de Senaat en president George Bush. Sectorgenoten als KKR, Apollo en TPG zouden



eveneens hun beursplannen kunnen opbergen.

Baucus en Grassley zouden het evenwel niet daarbij laten. Volgens de Deal Journal van The Wall Street Journal zouden ze ook werken aan een wetsvoorstel over de belasting op de 'carried interest'. Dat is het deel van de winst dat wordt uitbetaald aan de beheerders van een fonds op de meerwaarden die ze realiseren, na het behalen van een minimumrendement. MS

www.blackstone.com